

॥ श्रीरामकृष्णपरमहंसोपदेशावलिः १ ॥

.. Shri Ramakrishnopadeshavali 1 ..

sanskritdocuments.org

August 22, 2017

.. Shri Ramakrishnopadeshavalih 1 ..

॥ श्रीरामकृष्णपरमहंसोपदेशावलिः १ ॥

Sanskrit Document Information

Text title : Shri RamakrishnaparamahamsopadeshAvalih 1

File name : rAmakRiShNopadesha1.itx

Category : deities_misc, gurudev

Location : doc_deities_misc

Author : Sw. Ramakrishnananda (1863-1911)

Transliterated by : Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

Proofread by : Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

Description-comments : English and Hindi translations in the source book

Source : ShriRamKrishna UpadeshSahasri by Swami Apurvananda

Latest update : July 10, 2016

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

August 22, 2017

sanskritdocuments.org

वियत्तले सूर्यविभाप्रभावाद्
यथा दिवा भे न विभान्ति भानि ।
विभुन्तथा मोडभलाद्दृष्ट्वा
निरीश्वरं डेडपि वदन्ति विश्वम् ॥ १ ॥

आप्यब्धिनीरं लवणो न पूर्णं
नास्वाटनात् प्रागवगम्यते डैः ।
छंदं जगत् पूर्णमपीशशक्त्या
कस्तां विजानाति विना सुयेष्टाम् ॥ २ ॥

उड्डीयमानो वियतीड गुध्रो
दृष्टिं यथायं कुण्डपेषु धत्ते ।
दृष्टिस्तथा यात्यपि पण्डितानां
निरर्थकैष्वर्थयशःसु नित्यम् ॥ ३ ॥

यतोऽभ्यासात् स्वभावोऽयं स्त्रीपुंसां जायते ध्रुवम् ।
यतः सर्वः सदैवेड स्वभावमनुवर्तते ।
कदभ्यासं ततः सर्वो विडाय सत्स्वभावतः ।
सद्भावान् समनुष्ठाय विमलानन्दभाग् भवेत् ॥ ४ ॥

कृपाणेषु यथार्थेषु स्मृडास्ति भववत्तमा ।
तथैव तव लोभोऽस्तु श्रीडरेः पादसेवने ॥ १ ॥

कृलोदये क्षयं यान्ति यथा पुष्पदलानि वै ।
ज्ञानोदये तथा ड्यत्र मानमोडमदान्यताः ॥ २ ॥

दृडाकाशमिदं यावद् वासनातमसावृतम् ।
ब्रह्मसूर्योदयस्यास्मिन् तावद् वै सम्भवः कुतः ? ॥ ३ ॥

तावद् गुञ्जति भृङ्गोऽयं यावत् पुष्पं न गच्छति ।
पुष्पाविङ्गनमासाद्य निःशब्दो मधुपुः सदा ॥ ४ ॥

तथायं पण्डितस्तावद् वादतर्कपरायणः ।
पाण्डित्यघोषणायोश्चैः शास्त्रार्थकथनोत्सुकः ॥ ५ ॥

शास्त्राणां प्रतिपाद्यस्य सर्वेषामिश्वरस्य तु ।
यावन्न लभते भक्तिं पादपङ्कजयुग्मयोः ॥ ६ ॥

यदा तु तत्कृपावेशात् तद्भक्तिं लभते पराम् ।
 तदालोकननिर्वृत्या निश्चेष्टो जायते तदा ॥ ७ ॥
 चित्ते मायापरिच्छिन्ने विभुर्नैव विकाशते ।
 रुपं मलसमाच्छन्ने दर्पणो हि प्रकाशते ? ॥ ८ ॥
 यथा घनघटाकाशे सूर्यमावृत्य तिष्ठति ।
 मछामाया तथैवेछ विभुमावृत्य वर्तते ॥ ९ ॥
 मायायां विगतायान्तु विभुः सर्वत्र भाष्यते ।
 जलदेऽपगते सूर्यो यथा सर्वत्र दीप्यते ॥ १० ॥
 तरङ्गसङ्कुलेऽम्बोधौ यन्द्रभिम्बानि भाऽऽशः ।
 भेलन्तीव यथा यन्द्रं संविभज्य सडस्रशः ॥ ११ ॥
 तथा सुयञ्चले चित्ते संसाराबद्धयेतसाम् ।
 पवित्रेऽपि भ्रमभावाः क्षणमायान्ति यान्ति य ॥ १२ ॥
 सडस्रवत्सरव्यापि-तमःपूर्णागुछोदरम् ।
 सर्वत्र द्युतिमद्भाति दीपयोगाद्यथाञ्जसा ॥ १३ ॥
 मनोमलं किम्बिषाभ्यं सडस्रजन्मसञ्चितम् ।
 श्रीछरेः करुणावेशात् तथा तूर्णं पलायते ॥ १४ ॥
 त्यजन्ति सात्त्विकाः सर्वं कथं गोविन्दमानसाः ।
 धनं धान्यं यशोमानं पुत्रदारगुछादिकम् ? ॥ १५ ॥
 विस्मृत्य निम्बिलान् भोगान् विछाय ञ्जवितस्पृछा ।
 पतङ्गोऽयं यथा याति प्रदीपज्वलनं प्रति ॥ १६ ॥
 यथापि मक्षिका तूर्णं तुच्छीकृत्य स्वञ्जवितम् ।
 परमानन्दमास्थाय मधुभाऽउते निमज्जति ॥ १७ ॥
 तथेतदरसान् सर्वान् विस्मृत्य संविछाय य ।
 श्रीविष्णुमुपगञ्छन्ति भगवत्परमायणाः ॥ १८ ॥
 जलं यथा भिन्ननामभिः ब्रुवते जनाः ।
 “ओवाटरिति” वा केचिद् “आकोवा” छति वा परे ॥ १९ ॥
 “पानीति” वा वदन्त्येके त्वभिन्नं सविलं भुवि ।

तथैवं सञ्चिदानन्दं नामभिर्बहुभिः पृथक् ।
वदन्ति भिन्नपुरुषा “अल्वा” “गोऽ” “जिडोवे”-ति वा ॥ २० ॥

“अधुनैव मया दृष्टः कृकलासो मनोहरः ।
वृक्षशाभाग्र-भागेऽस्मिन् रक्तवर्णः समुज्ज्वलः ॥ २१ ॥

पत्रान्तरं प्रविष्टोऽसौ षडानीन्तु न दृश्यते ।
किं भ्रातः स त्वया दृष्टः सरटो भृशमद्भतः” ॥ २२ ॥

भ्रातर्भयापि दृष्टोऽसौ नूनं पीतो न रक्तभाक् ।
तस्य तद्भयनं श्रुत्वाऽभवीत्तं प्रथमोऽध्वगः ॥ २३ ॥

“किं कामलरुजा भ्रातर्दृष्टिस्ते कलुषीकृता ।
कथं त्वं मन्यसे पीतममुं कोकनद्व्यविम्” ॥ २४ ॥

परिडासमिमं श्रुत्वा तमुवाच ततोऽपरः ।
“नाडं कामलवानस्मि न मे दृष्टिर्भ्रमात्मिका” ॥ २५ ॥

“पीतं द्रक्ष्यामि शोभं येद् यास्यामि दृष्टदृष्टिताम् ।
पीतान् सरटनिवडान् विधाता सृष्टवान् पुरा ॥ २६ ॥

रक्तोऽसौ सरटो नूनं नवसृष्टिस्तवाधुना ।”
ःत्वं विवदमानौ तौ तृतीयः प्राप्तवान् पथि ।
साग्रडं समकालञ्च तं प्राप्य पृथ्थतः स्म तौ ॥ २७ ॥

भ्रातर्यदि विजानासि सत्यं नु वद साम्प्रतम् ।
“किंवर्णः सरटो भाति पीतः किमुत लोडितः” ॥ २८ ॥

तयोस्तद्भयनं श्रुत्वा सस्मितं तावुवाच नः ।
“युवयोर्वयने सत्यं बहुरूपः स एव हि ॥ २९ ॥

पत्रान्तरेऽसौ हरितोऽपि भूत्वा यापेक्षते कालवशात् प्रनेयान् ।
आडार्यकीटानतितीक्ष्णदृष्टिः स्वपत्रवर्णञ्च सुगुप्तदेलः ॥ ३० ॥

आडार्यमालर्तुमनेकद्वयं प्रयोजनस्थानुमतं स धत्ते ।
स्वभावमित्यस्य निरीक्ष्य धीरा षडञ्च नित्यं बहुरूपमाडुः ॥ ३१ ॥

अनन्तभावस्य य विश्वमूर्तेर्द्वान् विभिन्नानधिगम्य भावान् ।
परस्परं मूढमनुष्यसङ्घाः षत्थं पृथिव्यां विवदन्त एव ॥ ३२ ॥

युवां ततो नार्थं श्रेयमेव चित्ते निधातुं भवुः दीनभावम् ।
नान्यस्य धर्मो कुरुतश्च निन्दं सर्वे विवादा छि तमःप्रसूताः ॥ ३३ ॥
श्रुति ।

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

.. Shri Ramakrishnopadeshavali 1 ..

Searchable pdf was typeset using generateactualtext feature of Xe_{La}TeX 0.99996

on August 22, 2017

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

